

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Ianuarie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sânt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sânt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 4 Ianuarie st. v.

„Patria“ e din nou în pericol.

La Remetea, lângă Timișoara, preotul român, părintele Petrescu, a făcut în timpul sărbătorilor de Crăciun în biserică rugăciuni pentru izbânda Țarului, dacă s'ar întâmpla, ca războiul să izbucnească între Rusia și monarhia noastră.

Primit prin o denunțare făcută subprefecturii scire despre această volnicie preotească, autoritățile comitatense din Timișoara au fost cuprinse de cea mai viuă emoțiune și degrabă au trimis la fața locului o comisiune, ca să constate fapta și să iee cuvenitele măsuri pentru curmarea răului.

Nu scim, dacă este ori nu adevărat, că părintele Petrescu din Remetea, cetind ecteniile, a vîrit la locul cuvenit și numele Țarului Alexandru III. Mărturisim însă, că nici nu ne interesează lucrul acesta. Căci, dacă în adevăr așa ar fi făcut părintele Petrescu, nu fiscalul, ci fisicul comitatens avea să se pronunțe.

Ceea-ce ne interesează pe noi e efectul, pe care l-a produs denunțarea făcută contra părintelui Petrescu, emoțiunea autorităților centrale, graba și energia, cu care s'au luat măsuri pentru înăbușirea focului dela Remetea.

E peste puțină se nu ne reamintim și de astădată vorbele: „Ghincule! Bagă de seamă să nu se întâmple vre-o primejdie!“

Guvernul e mare și tare, și-a făcut un parlament, care îl susține orbesc, se bucură de încrederea Coroanei, a și știut să se impună atât față cu țerile de preste Laita, cât și față cu puterile străine, a băgat spaima până chiar și în Rusia, ear' noi Românii sîntem nisece bieți de muritori săraci, inculți și neputincioși, pe care nimeni nu îi bagă în seamă și Coroana nu le rămâne decât să rabde, să se supună și să tacă.

Și totuși o viuă emoțiune se produce în cercurile celor puternici, când vre-un Român își perde rostul ori când ese vorba, că undeva printre Români s'a ivit vre-o mișcare.

Cetitorii noștri își vor fi mai aducînd fără îndoială aminte, cum sînt acum câteva săptămîni opozițiunea moderată stăruia prin organul ei „Pesti Napló“, ca guvernul să iee măsuri pentru asigurarea păcii interne în ținuturile stăpînite de „agitatori“ naționali, în deosebi în Ardeal și în părțile locuite de Slovaci ale Ungariei.

Guvernul a răspuns prin organul lui, „Nemzet“, că pericolul nu e atât de iminent, cum îl prezentă opozițiunea și că compromite statul ungar, când mărturisesc în fața lumii, că în cazul unui războiu cu Rusia ordinea internă ar fi amenințată în deosebite părți ale țerii.

Opozițiunea stăruie acum din nou, tot prin organul ei „Pesti Napló“, ca guvernul să nu-și mai deie silințe de a face ca lumea să creadă ceea-ce nici el însuși nu crede, ci, recunoscînd adevărul, să stăruie, ca Ardealul, partea superioară a Ungariei și celelalte colțuri primejdite de „agitatori“ ale țerii să fie asigurate prin ocupațiune militară pentru toate eventualitățile.

În adevăr! — par'că trăim în lumea basmelor

Domnii acestia, care stau în Buda-pesta și strigă tare, ca lumea toată să-i auză, că sînt gata să pornească războiul contra Rusiei și că nu vor suferi, ca monarhia să între la învoială cu Rusia, tot ei stăruie, ca în ajutorul războiului câteva părți din țeară să fie puse sub paza baionetelor.

Ia să ne dăm seamă — ce va să zică această măsură de precauțiune.

Dacă este adevărat, că Românii și Slovacii și Croații și Sârbii și Rutenii sînt capabili de a face în cazul unui războiu cu Rusia o mișcare în favorul Rusiei, monarhia noastră, mai înainte de a porni războiul, ar trebui să trimită armată în Ardeal, în Maramureș, în partea despre Boemia și Moravia a Ungariei, în Croația, în fostele granițe militare și în Bănat, unde s'a ivit părintele Petrescu, adevărat ar trebui să ocupe două linii de tot lungi, una, care se începe la Pojon și se sfîrșește la trecătoarea Vulcanului, ear' alta, care se începe la Orșova și se termină la Triest.

Dacă și-ar fi dat seamă, câtă armată se cere pentru ocuparea serioasă a acestor două linii, politiciii din Buda-pesta ar înțelege și ei cât prețuese bunele dispozițiuni ale „naționalităților“ și cât de mult se impune o politică mai înțeleaptă ca cea urmată până acum din partea Maghiarilor.

Războiul, pentru care politiciii din Buda-pesta stăruie cu atîta lipsă de rezervă, nu are, așa sperăm noi, să se facă, fiindcă monarhia noastră, cel puțin deocamdată, are multe cuvinte de a nu-l risca. Dacă însă el, mai târziu, ar deveni inevitabil, politiciii din Buda-pesta pot să fie convinși, că nu prin ocupațiune militară, ci prin cu totul altfel de măsuri se va asigura pacea internă a monarhiei.

Un nou pericol pentru patrie. Cetim în oficiosul „Nemzet“ următoarele: Ear' se vorbește despre faimosul popă românesc, *Vasilie Lucaci*, care a fost depărtat din orașul Sătmăr și — a ajuns popă la Șiești. Se scrie din Sighetul Marmăției, cu datul de 10 l. c. că s'a răspîndit scirea, care a produs mare indignațiune, că guvernul episcopesc din Gherla ar fi hotărît să-l mute pe Vasilie Lucaci preot la Bărsani. — Bărsanii sînt una din cele mai bune parohii române din Maramureș, al carcia paroch a fost până acum

Mihail Kókényesdy, răposatul vicar român. E preste puțină, ca guvernul episcopesc din Gherla să comită ne mai pomenita lipsă de tact de a-l muta în Maramureș pe Vasilie Lucaci, care are un trecut atât de faimos. În Maramureș Românii, Maghiarii și Rușii au trăit până acum în cea mai bună înțelegere, ear' aceasta numire ar periclită pacea, bunele relațiuni frățesci. E sigur, că faimosul popă n'ar pute să urmeze și aici uneltirile lui, de oare-ce autoritățile au destulă putere, ca să le curme, dacă punerea într'una din cele mai bune parohii a unui preot săturat cu sentimente sêlbătime daco-romane ar compromite buna reputațiune a Maramureșului.

Noi întrebăm numai, de aici din redacțiunea „Tribunei“: Cum stăm cu procesul lui Vasilie Lucaci? — de ce „patrioții“ nu l-au ținut pe Vasilie Lucaci în temniță, dacă este adevărat, că el e „trădător“? — i-au făcut proces, i-au ținut în temniță, i-au făcut cercetarea: de ce nu-l judecă, dacă pot să-l dovedească?

Dar' — vom mai vedea. —

Anul 1887.

Situatiunea generală. — Stări interne. — Conferința națională. — Alegerile. — Petrecerea în Ardeal a Maiestății Sale. — Procesul Dr. V. Lucaci. — Generalul Traian Doda. — Ștuciumări sociale. — Încheiere.

Petrecerea în Ardeal a Maiestății Sale.

Cel mai însemnat dintre evenimentele petrecute în timpul anului 1887, în deosebi pentru noi Românii, este petrecerea în Ardeal a Maiestății Sale Împăratului și Regelui nostru.

Maiestatea Sa a venit, ca să asiste la manevrele dela Deva și, fiind odată aici, a petrecut două zile și ei la Cluj, în centrul cultural al Ardealului.

Așa se dice și așa a și fost în adevăr.

E însă lucru de sine înțeles, că nu din întîmplare s'a concentrat de astădată la Deva o însemnată parte din armată. Planul acestei călătorii era croit de mai înainte și fără îndoială nu dintr'un caprițiu trecător, ci din considerațiune cătră anumite resoane de stat.

Se împliniseră două decenii dela unirea Ardealului cu Ungaria.

Se scia pretutindenea, că atunci, când unirea s'a făcut, Românii, care constituiesc majoritatea covârșitoare din populațiunea țerii, au protestat contra ei și că în timp de douăzeci de ani nu s'a ivit în mijlocul lor nici o manifestațiune, din care s'ar pute trage concluziunea, că au renunțat și ei la autonomia țerii lor. Din contră, partidul național român, care stăruie asupra autonomiei Ardealului, a devenit din an în an mai puternic și a ajuns în cele din urmă a fi singura grupare politică posibilă la Românii din țara coroanei ungare.

E deci foarte înțelegătoare întrebarea, dacă uniunea, făcută de învoierea părții celei

mari din țeară, cel puțin acum, după douăzeci de ani, a înținat ori nu în conștiința populațiunii.

Maiestatea Sa a venit dar', ca să se încredințeze, dacă înținat este ori nu uniunea în sentimentul tuturor.

Guvernul a profitat, se înțelege, de ocaziunea aceasta, pentru-ca să-i încuragieze pe Maghiarii, susținători lui, și să se descuragieze pe noi, care fi sîntem adversari.

Nici un om, care cunoaște țeara aceasta, stările ei și dispozițiunile spiritelor dintr'însa nu va dice, că exagerăm, dacă afirmăm, că guvernul din Buda-pesta, el prin el, nu are nici o autoritate în Ardeal. El poate să pună aici, întocmai ca și pe șesul Țerii-Ungare, după cum îl taie capul, și Românii în Ardeal și-se supun fără de nici o împotrivire. I-se supun însă, fiindcă așa este voința Maiestății Sale Împăratului și Regelui nostru și fiindcă el dispune de baionetele împărăției.

Dacă Românii ar șei ori ar presupune numai, că guvernul din Buda-pesta nu este agreat de Maiestatea Sa ori dacă armata împărătească s'ar retrage din Ardeal, foarte mulți din aceia, care ași bagă spaima în lume, ca să-i câștige statului ungar autoritate, în timp de douăzeci și patru de ceasuri ar fugi din Ardeal. Când ar fi apoi la cuvenita despărțare, s'ar oprî în loc, ar privi înapoi și ar fi foarte mirați, vîdînd, că n'aveau de ce să fugă, că Românii, deși ajunși la largul lor, nu-și perd sărita.

Sînt acum douăzeci de ani concetățenii noștri maghiari erau convinși, că în curînd vom înceta noi Românii a stăruia asupra autonomiei țerii noastre. Căci masele populului sînt cu mult mai „inculte“ și mai deprinse cu miseria decât ca să se poată însufleți pentru nisece lucruri atât de abstracte cum sînt „autonomia“, „naționalitatea“ și alte „idei“ de felul acestora, ear' clasa cultă sînt oameni săraci, care trebuie să se dee după pînă, dacă vreau să-și poată agonisi pînă de toate zilele.

Au trecut însă douăzeci de ani, și Românii, decum să se moaie, devin din zi în zi mai stăruitori, decum să se înderept, răsbesc mereu înainte.

Ei bine! — se-i îndeamnă? cine-i pune la cale? cine încuragiază?

Nu! Se îndeamnă ei de ei, se pun ei însși la cale, sînt curajoși, fiindcă firea lor e mîna înainte.

Guvernul din Buda-pesta a făcut tot ceea-ce i-a stat prin puțință, ca să fie scoși din pozițiunile mai înalte toți Românii, care ar fi putut să-i îndemne pe frații lor a se afirma cu bărbăție. De vre-o deuce — cincisprezece ani nu mai e în țeara aceasta nici un om cu pozițiune înaltă, care-i îmbrăbătează pe Români; din contră, chiar și unii dintre archierei lucrează fără de sfială, și pe față, și prin ascuns, spre a-i descuragia și spre a-i desorganisa.

Era ridicol omul acesta; se mișca tot-mai pe sfoară.

Noi ne aşedărăm la masă. În cursul mîncării nu grăi gazda meu nici o vorbă, ci stetea plecat spre tăier, mîncă foarte cu poftă și numai din când în când își ridica privirea spre obrazul meu.

După mîncare se ridică și aduse din odaia laterală o carafă de vin galbin. Umplu paharele și ciocnirăm.

Afară gema vîntul tot cu aceea țarie ca mai înainte, și crengile nucului se loviau când și când de geamurile ferestrei.

— Spune-mi domnule, cum se întîmplă, că eu nu vîd nici urmă de femeie în casa d-tale? — întrebai eu după-ce îmi aprinsei o țigară.

— Femeie? . . . eu urăsc minciuna și falsitatea.

Și începui a se șterge cu o mică servietă la buze.

— Cum? sînt aceste identice?

— Femeia și minciuna e tot una.

— Fiecare parte își are slăbiciunile sale, — observai eu — și bărbatul și femeia.

— Negreșit; bărbaiții sînt prosti și nebuni, ear' femeile mincinoase și viclene; bărbaiții au nebulia de a iubi, ear' femeile au viclenia de a le pune coarne.

— Este iubirea o nebulie?

— Piramidală! — răspuse dînsul cu cinism, — pricep cum vine, ca omului să-i placă o îmbrăcătură bună de beefsteaks, o

Foiața „Tribunei“.

Gînduri negre.

— O aventură de călătorie. —

De

Vasilie Nora.

(Urmare.)

— Foarte rea vreme! — dice el mai târziu deschînd o ușă laterală, pe care eu nu o observasem până aci, apoi veni, se puse pe un scaun lângă masă și se uită lung în pămînt, ca-și-cînd s'ar gîndi la ceva.

— Rea, — repetai eu cu rezervă.

— Dar' nu va ține mult, — mă mîngăia dînsul; — de cătră apus începe a se însenina și aceasta aduce totdeauna vreme bună pe aici; de altmintrelea se vede că v'a și săturat de ospitalitatea mea.

— Mă rog, nu, de loc; dar' aș dori să călătoresc mai departe.

— Nu vă grăbiți, dice dînsul și începui a căsa, ceea-ce vă este menit să ajungeți, veți ajunge de veți merge atât de încet ca și melcul. — El exprimase vorbele aceste domol și cu malifiția unui parcalab brutal, care dice cătră osînditul lăntuit: Nu crișiți în dinți, nu te sbate, căci tot funea e a ta!

Își neteși apoi puțin mustețele sale dese, și începui a-și suci o sugaretă, apoi o aprinse și punînduși un cot pe masă, își răzîmă astfel capul și se uită afară pe fereastră. El se purta peste tot așa ca-și-cînd eunici nu aș fi în casă, ori nu m'ar băga în seamă, și

cînd mă fixa cite odată cu ochii lui mari, îmi era ca-și-cînd el s'ar mira de prezența mea.

— Veți demnule, — dice el mai târziu în glas melancolic și fără de a se uita la mine, — cînd stau câte odată astfel singur, închis în odaia mea, și ascult cum vîntul geme pe la încheetori, cum se vîră pe horn, cum bate deodată crengile de nuc, apoi guieră, plînge atât de trist, atât de înfiorător; . . . mie îmi este atunși totdeauna ca-și-cînd aș zăce undeva atîrînd într'o groapă și aș asculta în veci, cum vîntul se bate de crucea dela capul meu. . .

Vorbele acesee erau atât de adînc simțite, din accentuarea lor auziam atîta durere, încât îmi era greu de a-mi mai ridica privirea spre dînsul Stătui cîțva timp în tăcere.

— Vă place mult natura, domnule, pentru aceea ați fugit aici; — dicei eu într'un târziu.

— Asta e meșia mea și am venit aici fiindcă sînt sătul de lume.

— Cum? D-ta în vîrsta d-tale?

— Nu numai anii formează etatea, — răspuse dînsul și rîse sec și sarcastic; — am pățit mult, am suferit mult, mult am trăit. . .

— Pricep; după cîțava odihnă vei eși eară în lume.

— Pentru-ce, ce seamă?

— D-ta poți spera un viitor strălucit, poți să-ți câștigi un bun renume.

— O, Doamne! — dice el zîmbind și își lăsă capul înderept preste spatele scaunului, începui a scoate fum gros din țigăretă, și privi câteva minute, perdut în gînduri, după fumul ce se resfira cătră grîndi. — Frumoase vorbe! Pot spera! se înțelege, d-ta socoți că te afli aci față cu un prunc, pe care îl poți prinde de ureche și îl poți dăscăla după plac. Eu nu cred în frase, domnule meu; vorbele acesee de speranță, credință și altele de acesee sînt numai vorbe goale, și nu sciu pentru-ce le și folosesc oamenii. Numai nebunii și pruncii speră. În momentul acesta, de exemplu, cînd mă așez aci cu d-ta, îmi este bine, nu simț nic'o durere: dar' eu nu am apucat a pricepe încă clipita aceasta și ea a trecut deja pentru totdeauna, și în veci nu se va mai întoarce. Timp va fi totdeauna, dar' noi jună-oară, noi, care ședem aci în odaia aceasta, nu vom mai fi nici odată astfel cum sîntem acum. . . În veci vîntul va sufla, dar' pe mine nu mă va mai afla stînd chiar așa aci, în amurgul acesta, la masa aceasta; eu nu voi mai fi în vîrsta aceasta, nu voi mai asculta astfel morăitul coastei și în veci nu voi mai avé chiar aceste vorbe, chiar aceste idei ce le am acum. . . Și va veni o zi, nu peste mult, poate mâne, poate poimăne, cînd voi sughița odată pentru ultima oară, și atunci *finita e la comedia*; mă vor întinde pe o scîndură, îmi vor pune o luminare de ceară la cap și vor privi de aproape în obrazul meu palid și descompus, de aproape pîtrîndător, ca-și-cînd ar voi să mă palmu-

ească. Babe bătrîne vor veni și mă vor baci, femeile frumose se vor apropia țîndu-și bostista la nas și își vor face cruce la vederea mea. Pruncii se vor înfiora și mă vor vedea în aptea în visul lor. . . Așa . . . frumos viitor . . . mîndre speranțe . . . cum? . . . ce dicei d-ta?

Eu îmi plecai ochii la pămînt și nu dicei nici o vorbă; simțeam însă cum privirea lui înfocată luneca peste obrazul meu. Amîndoi tăcăm.

— Dar' totuși, — intrerusei eu tăcerea la un timp, — aceste sînt idei groaznice; omul trebuie să sperze ceva, să creadă. . .

El nu grăi nimic, ci se sculă și cu pași mari măsură de câteva-ori odaia sa în sus și în jos, apoi se oprî și stete cu mâinile în buzunar înaintea mea.

— Caută domnule, — îmi dice el, — pămîntul pe care stau, din care sînt făcut, care mă prevede cu nutremînt și cu aer, pămîntul acesta în care am să mă reîntorc; aceasta e credința mea; o credință solidă, pi-păită e aceasta; nu am dreptate?

Apoi earăși se întoarce cătră ușă și-și continuă preumblarea; și îmi-se părea că nici nu voese să capete răspuns dela mine.

Puțin după aceea ușă se deschise și întră în lăuntru un om îmbrăcat jumătate țărănesc, jumătate domnesc, puse pe masă câteva blide pline de carne friptă, se uită în obrazul gazdei, se ploconi profund și apoi eși fără de a dice o vorbă.

Românii devin cu toate acestea din în și mai stăruitori, mai hotărâți și mai bine închegeți.

Aceasta, după priceperea multora, nu ar fi cu puțință, dacă ei n'ar fi încurajați — ba din Viena, ba din București, ba până chiar și din Rusia. Până chiar și între Români erau destui oameni, care își făceau asemenea idei.

Petrecerea la Cluj a Maiestății Sale și călătoria la Sinaia și la București a Arhiducelui Albrecht a luminat, în sfârșit, chiar și pe cei mai zăpăciți oameni.

Puse, așa cum au fost, în legătură, aceste două evenimente trebuiau să producă pretenziunea convingerea, că nu găsește Români din țările coroanei ungare nici o îmbărbătare, nici un sprigin din partea cercurilor, de care se însuina mai înainte ca sînt puși la cale. Numai un om de tot naiv mai poate astăzi să creadă, că fie din cercurile apropiate de Curte, fie din România noi Români din țările coroanei ungare primim vre-o sprigin ori vre-o îmbărbătare în lupta noastră contra actualului guvern din Budapesta: combatem pe acest guvern, fiindcă socotim politica inaugurată de el drept o nenorocire pentru țeară și pentru noi deosebi. Și dacă nu sîntem spriginți în țara noastră nici de frații noștri cu pozițiuni mai înalte, nici de arhierii noștri, nici de ocrotitorii noștri firești, pe care ne-am deprins a-i căuta în apropierea Curții, nici de frații noștri de preste Carpați, care sînt și ei interesați să se pună odată capăt nemulțumirii noastre, dacă stăm singuri, ne mîngăiem cum gândul, că situațiunea generală e astfel, că binevoitorilor noștri nu le rămîne decât să ne părăsească deocamdată; nici stăruințele unora dintre arhierii noștri, nici rezerva ce-și impun frații noștri de preste Carpați, nici enunțările făcute de Maiestatea Sa la Cluj nu pot însă să ne determine a curma o luptă, pe care o socotim dreptă și potrivită cu interesele noastre și ale patriei noastre.

Dacă dar' guvernul își va fi făcut iluziunea, că petrecerea Maiestății Sale în Ardeal îi va lua pe Români, el s'a putut încredința, că nu cunoaște țeara, pe care are să o administreze.

Românii nu s'au miut de loc. În timpul petrecut de Maiestatea Sa aici pe pămîntul acesta Români au stat, cum se cuvine unui element de ordine, rezervați la o parte, ear' după plecarea Maiestății Sale ei s'au stat tot precum au fost mai înainte, dacă nu chiar mai hotărâți, ca să nu ținem — mai îndărjiti.

Nu există decât un singur mijloc spre a-i face pe Români din țările coroanei ungare să susțină și ei pe guvernul din Budapesta, ori-și-care ar fi el: înțelegerea sinceră pe baza programului stabilit de dinșii în conferința din Sibiu.

Câtă vreme guvernul n. va voi ori nu va cuteza să recurgă la acest mijloc, toate încercările de a-i lua ori de a-i ține se se-și peară bunul cumpăt ori rămâne, pe m. au rămas până acum, zadarnice și, prin urmare, niște greșeli politice, cum au fost și cele făcute de guvern în timpul petrecerii Maiestății Sale în Ardeal.

„Cu ce te-ai ales?“ — îl întreabă ați toată lumea pe guvernul din Budapesta. — Ai obținut intervenirea Coroanei față cu Români, ai profitat cum a voit de ea: s'a schimbat dispozițiunea spiritelor cătuși de puțin în favorul tău? — ai astăzi în Ardeal

m ai multă autoritate ca mai înainte? ești ați combătut cu mai puțină hotărîre?

Răspunsul e, că Români nici nu se compromit, nici nu se umilesc, ci așteaptă sosirea timpului, când programul lor se va pute realiza prin învoirea factorilor hotărîtori, fără de sguđuiri sociale, fără de prea mare risipă de puteri.

Ear' atunci stăruința lor îndelungată va fi socotită drept merit și lumea toată va înțelege, că este un fel de eroism să persisti timp îndelungat, să respingi toate ispitirile și nici să nu-ți perđi bunul cumpăt, nici să nu te moi.

Maiestatea Sa a venit în Ardeal, ca să se încredințeze, dacă unirea Ardealului cu Ungaria este ori nu întrată în sentimentul tuturor, și la Cluj a exprimat dorința, ca ea să intre, ba chiar și speranța de a se convinge, că ea este întrată în sentimentul tuturor.

Nu scim, dacă speranța aceasta s'a realizat ori nu, nici dacă guvernul Maiestății Sale este ori nu mulțumit cu succesele, pe care le-a obținut: scim însă că aceia, care combat pe actualii consilieri ai Maiestății Sale, stau astăzi aici în țeara aceasta mai bine ca înainte de venirea Maiestății Sale, și de aceea totdeauna numai cu inima plină de recunoștință ne aducem aminte de marele eveniment al anului acum trecut, petrecerea Maiestății Sale pe pămîntul acesta.

Corespondență din Viena.

Viena, 10 Ianuarie n. 1888.

Monitorul oficial al guvernului rus, „Prawitelstvennyj Wjestnik“ din Petersburg, publică o corespondență din Salonichi despre propaganda română în Macedonia, care fără îndoială se bazează pe un raport oficial al consulatului rus de acolo și despre care cred, că ar fi de interes și pentru publicul român.

În corespondența aceasta se comunică următoarele:

„Mulțumită desterității deja cunoscutului Margarit și a altor agenți români, propaganda română face considerabili pași între Cațo-Vlachii ori așa numiții Țintari locuitori în Macedonia. Agenții ajutamați de dorința Țintarilor, de a învăța limba română, au întemeiat în mai multe locuri școale de copii și de fete, care se susțin parte din banii care i-a donat guvernul român, parte din fondurile testamentare create de unii Țintari, cari iși-au adunat o considerabilă avere în România. Se înțelege de sine, că din școalele noue s'a scos de tot afară limba grecească. Nu mai încapă nici o îndoială, că în scurt timp ea se va elimina și din acele școale țințarești, în care s'a susținut până acum. Ce se atinge de încercările agenților români, de a câștiga pe Țintari pentru unire acestea au rămas până acum fără succes. Partea cea mai mare a Țintarilor ține încă strins la credința ortodoxă, și respinge ori-ce apropiere de unire.*) Asemenea că Țintarii și Albanzii ortodoxi din Macedonia, cari sînt foarte numeroși, au început a accentua dreptul lor de existență națională. Mai înainte și ei, ca și

*) Ca astfel de încercări s'ar fi făcut din partea agenților români, aușdit nimic și ne pare că în privința aceasta guvernul rus și monitorul lui oficial sînt foarte rău informați.

Nota cor.

Țintarii, au învățat la școale grecesci, și limba lor maternă o au cultivat numai în sinul familiei. În acest an au început a introduce în școale limba albaneză. Din banii, care i-au testat ortodoxul albanez Kerci, care s'a îmbogățit în România, s'a înființat aici nu de mult o școală albaneză, pentru care se trimit din România cărți în limba albaneză și cu litere latine tipărite.

Delegatul papei, Monsignore Ronetti, care nu de mult a plecat de aici, a vizitat școala catolică de aici împreună cu seminarul misionarilor, care se află afară din oraș și a introdus în aceste institute învățământul limbii italiene.

La școală se educ copiii unor Bulgari, care au trecut la catolicism și la seminar, la care se propun toate obiectele teologice în limba bulgară, se cresc misionarii catolici. În timpul din urmă și propaganda protestantă se nisuesce a pune piciorul în Macedonia.

Misionarul protestant Samson a înființat aici, cu ajutorul unui Grec trecut la protestantism, Michalides, o casă de rugăciune, în care în toate Duminicile se celebrează serviciul divin. Credincioșii cam treizeci la număr, sînt fără excepțiune greci.“

Revistă politică.

Sibiu, 4 Ianuarie st. v.

Bine a țis un diplomat german când a țis, că dela anul nou înceoace a isbucnit pacea europeană. Căci intru adevăr toate oficiosele și semioficiosele din Germania, Rusia și Austro-Ungaria se întrec a excela în asigurările de pace. Păcat numai, că faptele stau în cel mai brusc contrast cu acele. Toată lumea credea, că Țarul se va pronunța asupra situației cu prilegiul felicitărilor de anul nou; dar' se vede, că Țarul a aflat de bine să tacă de astădată, și împregiurarea aceasta dovedește, că el n'a putut să se manifesteze în mod liniștit în ce privește situația politică.

Foile poloneze încă aduc mereu împărțări despre măsurile militare ale Rusiei. În ce privește proivantarea trupelor se pretinde a se fi prestat lucruri grandioase. Toate căile ferate rusesci au primit ordin de a-și completa parcul lor de vagoane.

Cu prilegiul felicitărilor de anul nou prințul Ferdinand de Coburg s'a adresat către corpul oficerilor cu un discurs energic, țicînd între altele: Evenimentele în curînd pot sili pe Bulgaria a-și apăra drepturile sale. Se va vedea apoi, că e u sciu se mor pentru apărarea patriei“. Mai mulți oficeri înalți au fost distinși cu ordinul „Alexandru“. Seara a fost un banchet mare la care au participat ministrii și oficerii superiori ai garnizoanei. „Kölnische Zeitung“ concludă din vorbirea prințului de Ferdinand, că situația s'a înăsprit.

Vorbind despre evenimentele dela Burgas, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ a fost făcut observarea, că Bulgaria stă încă departe de a-și fi adus poziția în regulă, așa ca să ofere ga-

ranțele morale de lipsă pentru menținerea păcii europene. Ar fi timpul suprem, ca Europa să se ocupe acolo cu ordinea lucrurilor. Organul oficialului de externe rusesc „Le Nord“ din Bruxelles a de acord cu cele-ce le spune „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ și constatază, că „programul Austro-Ungariei pentru rezolvarea cestiunii bulgare“, publicat într'o corespondență din Budapesta, nu cuprinde nimic ce ar forma un contrast față cu intențiunile Rusiei și protestează numai în contra afirmațiunii foii germane, că Rusia se nisuesce a reveni la tractatul de San-Stefano. Rusia, — țice „Le Nord“, — n'a încetat nici odată a cere executarea concluderilor congresului dela 1878. Voese „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ să insinue, că susținerea tractatului de Berlin apare drept o înjosire a Rusiei și o victorie diplomatică a Austro-Ungariei? E fapt, că stima operii create prin congresul din Berlin a format totdeauna baza politicii rusesci. Rusia la nici o întemplantare nu voese să rezolveze ea singură cestiunea bulgară; ea aspirează la o înțelegere cu celelalte puteri. Într'o scrisoare ce o primesce din Petersburg țiarul „Le Nord“ se țice, că prințul Ferdinand trebuie declarat de usurpator și Sultantul trebuie să-l provoace a părăsi Bulgaria fără amânare; dar' această provocare trebuie să se facă în toată sinceritatea, fără de a fi prințul în taină ațitat la o rezistență.

„Neue Freie Presse“ primesce din Sofia următoarea împărțare: Ambasadorul turcesc Șakir-Pașa a raportat Porții, că guvernul german a făcut cabinetului din Petersburg declarațiunea, că el nu privește la nici o întemplantare de justificată o ocupațiune a Rumeliei-orientale de către Turcia, la ceea-ce insistă Rusia, și nici nu o va aproba, cîtă vreme nu se va ivi vre-o specială turburare a liniștii. De aceea Rusia se opintese a provoca cu toate mijloacele o răscoală în Rumelia-orientală. Mai mulți oficeri rusesci împărțesc bani între țerani și îi sumuță în contra guvernului.

O parte dintre emigranții sêrbesci au făcut deja întrebunțare de amneștie și s'au reintors în Sêrbia. Circulă fama, că aceia intenționează a presenta regelui o adresă de mulțumită.

Dieta Ungariei.

Continuăm cu interpelațiunile desvoltate în ședința dela 11 Ianuarie a camerei deputaților.

Perzel Miklós: Tot în această cestiune rog să mi-se deee voe a interpela întreg guvernul. După cele din urmă sciri, Europa împreună cu noi, se pregătesce a se retrage într'un mod stupid și nișelesc înaintea politicii rusesci. (Așa el!)

Interpelație către futreg ministerul.

Are guvernul intențiune a se declara mai explicit asupra scopului și extensiunii alianței celor trei puteri, care s'a semnalat de ministrul de externe cu ocaziunea delegațiunilor.

Considerând că Rusia își mărește efectivul armatei sale cu o grăbă neobișnuită, cu

toate-că statul și cabinetul nostru exterior au fost cât se poate de leali.

Considerând că această concentrare de trupe are o natură, care numai în cas de războiu se manifestează;

Considerând că asupra acestor mobilizații nu încapă nici o discuțiune:

Întreb cu plecăciune, nu crede guvernul de sosit timpul, ca cabinetul nostru exterior cu un veto hotărît să provoace categoric pe Rusia, (Iaritate) ca să înceteze cu pregătirile sale de războiu, ba chiar să reducă numărul trupelor sale la un minimum, pe care îl pretindem în interesul siguranței monarhiei noastre. (Iaritate!)

Onorată casă! Mă surprinde foarte mult, că în această cestiune ponderoasă întimpin ilaritate în partea dreaptă: (Strigă din partea guvernamentală). Dar' nu voese să mă ocup acum cu de acestea, ci trec la motivarea interpelațiunii mele.

Continuele agitațiuni și subminări rusesci, au creat astfel de stări în Orient, dela a căror rezolvare afirmă astăzi nu numai pacea europeană, ci și siguranța noastră. (Așa el) Ear' acum, când politica de extensiune a acestei puteri a suferit lovituri aspre în Orient, își mărește la granițele noastre forțele sale armate, sub cuvînt că siguranța puterii sale ar fi amenințată.

Între împregiurări mai favorabile, națiunea ar primi cu mulțumire asigurările de pace, — și poporul nu prea doarese războiul. (Așa e.) Dorim pacea, dar' numai pacea adevărată, ear' nu pacea actuală, care abia se poate susține chiar și cu cele mai mari jertfe.

Dacă chiar nu pretindem ca cabinetul nostru exterior să fie mai scrupulos în încheieri de alianță, totuși atîta putem pretinde, ca să încheie numai astfel de alianțe, care corespund în toate cu interesele și cu siguranța statului nostru. Dar' se poate contesta lipsa de simț politic, observată acum în urmă când cu încheierea prea oneroaselor noastre alianțe. Nu e dar' mirare dacă opiniunea noastră publică privește cu neîncredere alianțele noastre. Au fost combinațiuni de alianțe și mai înainte. Ani întregi s'a trimbițat, că alianța întreită e garanția cea mai eficace pentru menținerea păcii, și totuși în timpul acestei alianțe s'au purtat două războaie mai mari și unul mai mic. Și pe noi această alianță ne-a tras într'un războiu nenorocit, de unde n'am tras nici un folos, dacă folos se poate numai lipsa de simț politic a cabinetului nostru exterior. Națiunea a primit cu multă încredere la alianța noastră cu Germania, dar' privește cu neîncredere la alianța întreită încheiată în urmă.

În Rusia domnesce absolutismul cel mai cras, noi sîntem impasibili față de lupta nihilismului cu absolutismul, noi n'avem simpatii nici pentru unul nici pentru altul. Dar' nu poate să fie înaintea noastră nici odată sigură politica unui stat, care e condusă de caprițul unui singur om, în dosul căruia stau o sută de milioane de oameni feroci și neoclopiți, mai ales acum când și aristocrația înaltă întovărășită de o mulțime de popi stupizi și fanatici și de câțiva mincioși . . . (Sgomot, vociferări.)

Președintele cheamă la ordine pe interpellanții și-l roagă ca să nu întrebunțeze astăzi expresiuni atît de nepotrivite cu regulile parlamentare.

Perzel Miklós. Mă rog de iertare, trebuie să recunosc, că curentul național din

do-ă de caviar, ori se soarbă bucuros un pahar de champagne, Tocai, e bine, aceste sînt obiecte fără suflet; dar' omul se iubescă o femeie, care și însași se caprițează de a avé voința ei să o dorească orbis, să poftescă să fie numai a lui, să se gîndească numai la dînsul, — aceasta e nebulie.

Data pari a fi mare egoist, — observai eu cu modestie, — ți-ar plăce a-ți țice femeii ce o iubesci: eu sînt domnul, Dumnezeuul ței! . . .

— Boteză-mă cum îți place; mie nu-mi pasă, — țice dînsul și făcî din umeri; — sgărîitul, care ar aduna toate bunurile lumii numai pe seama sa, este egoist; risipitorul, care dă tot ceea-ce are pentru un moment de plăcere, care doarește toată voluptatea lumii numai pe seama sa, care voese a soarbe toate, a gusta toate, — de asemenea e egoist în felul seu. Și eu, — el își pune mîna pe pept, care urăsc și detestez lumea și instituțiunile ei, sînt egoist, sînt misantrop, sceptic misogyn și mai sciu eu câte vorbe grecesci mi-se încarcă toate pe spinare. . . . Pentru-ce? . . . În ciuda tuturor dicționarelor din lume, eu rămîn ceea-ce sînt și nu-mi pot schimba nici obrazul, nici creerii . . . astfel sînt făcut, — bine ori rău . . . cui îi pasă ceva de asta? . . . — Ai dreptate . . . numai întru aceea ce atinge femeie, e bine de a fi ceva mai indulgent. (Va urma.)

Sfintele sêrbători în Arad.

Îmi aduc aminte, — eram țiat de școală, — când moș Tudorache, om cu aultă vađă și cu multe palavre între semenii lui, ne spunea adese-ori: „Ei, țetii mei, numai atunci veți fi oameni, când veți fi umblat prin blagoslovina din Arad și când veți fi dat ochi cu prea mult Măritul Consistor ortodox greco-oriental român“. Și moș Tudorache avea lege, băieții de pe acele vremuri au trecut prin blagoslovina din Arad, au dat față când cu binele, când cu rîul cu prea mult Măritul Consistor și — oameni s'au ales dintrîșii.

Eu, ca unul, pe care l'a botezat cu lapte acru protopopul din Beiuș, n'am fost atît de norocos să dau față până mai ieri alaltăieri cu prea cinstitele fețe consistoriale; dar' totuși m'am făcut om, și dovadă e omnia mea, este, că am îndrăzneala de a trimite la „Tribuna“ spre publicare aceste rînduri chiar și cu risicul ca Onorata Redacțiune să răspundă la zoririle mele: „Articolul d-tale nu se poate publica, manuscrite nepublicate nu se înapoează“.

Ei, în fine impresiunea vorbelor lui moș Tudorache s'a conservat în mine și până acum, și cu dor așteptam un timp potrivit, când pot să ved Aradul, și moș Crăciunul, această figură albă ca zăpada și simpatică ca porumbul, luând veste de dorința mea, nici una, nici două, m'a luat subsuoară și — înainte băiete la Arad!

Cochet . . și drăgălaș oraș e Aradul, dar' mai drăgălași sînt oamenii, care compun societatea românească din el. Să-i veđi pe dînșii în convenirile și în saloanele lor, în mișcările rivalităților și al certelor lor sociale, să-i veđi discutând asupra cestiunilor, pe care aușși totdeauna le pun la ordinea țilii, apoi ții drăgă inima să-i ascuți și să-i pismuesci de țeara în care înoată.

Găse-ți între ei oameni intransigenți la la Rochefort, oameni cu calcul la la Ferry, oameni bêtărni cu fusuleții la la Clémenceau, naționaliști la la Déroulède, oficeri la la Boulanger, preoți la la Reppel. Dacă te duci mai departe dai cu ochii de un Grévy aradan, sub al căruu patronagiu vei fi găsind și vre-o cățiva Wilsoni și Limouzi.

Un păcat an însă și Aradianii; te omoară cu omnia, adecă cu riesling și cu slivoria, ba spre seară și cu bere de Wittmann. Cu tot păcatul lor însă, două țile țile poți să fi oaspele lor fără să-ți pui sănătatea ba chiar și aptitudinea de bon vivant la probă. Dar' dacă nu ți-se dă ocaziune să-ți dai pe față toate virtuțile de bon vivant ai ocaziune be-rechet să vorbești și să flecărești cît îți place, dînșii te ascuță cu drag, dragostea lor însă mă tem să nu fie simbolul unui trandafir cu spini.

Mai sînt Aradianii și ambițioși; în deosebi advocații au o fantasie atît de îndrăzneată, încât nu se mulțumesc cu viața de toate țilele și cu oamni de pe pămînt, ci țind a se ridica până în cer, caută a încheia

convenții chiar și cu portul raiului cu St. Petru. Prin asta vou se țic, că aproape toți șed în etajul al III-lea și ce coincidență ciudată; unul în tovarășie cu Petöfy, altul în tovarășie cu Szechenyi, altul cu Deák etc. vor să se avente mai pe sus cu Icar. Până-ce faci cunosință cu acești idealști trebuie să urci o mulțime de trepte și în urmă, obosit, să te arunci pe vre-o sofa și să-i rogi să te mai slăbească de atîta drageo.

Alții, oameni prea țali, șed atît de pe jos încât periclitezi existența chiar și a celui mai nou joben, cum am pățit-o eu și un onorabil idealist, binevoitoru meu înșoțitor.

Am dat în fine față și cu vre-o două prea cinstite fețe consistoriale, care în naivitatea sau poate chiar și în pehlvania lor ții spun în față, că nici chiar de dragul lumii, dînșii nu ți-ar ceti nici un țiar românesc afară de blagoslovita lor codițe ortodox-greco-oriental-patriotică și afară de prea mult liberalul „Nemzet“. Ei, să le fi de bine! de „gustiribus“ non est „disputiribus“, cum îmi spunea un bêtărăn profesor de matematică.

Mă miră însă mul un lucru și anume, de ce țiarele noastre nu ved destulă garanție în persoana Venerabilului cap al blagoslovitei codițe ortodoxe din Arad, pentru conservarea naționalității noastre.

preună cu mine: „Jos cu Stănescu! Sus cu cel chemat!“

În sfârșit mi-s'a rezervat și o altă bucurie în Arad. Buna nașică a subscrisului avuse acum 7—8 ani o fetiță răsăfată ca o păpușă; îmi aduc aminte, că pe acele timpuri abia așteptam să scap de limba elină și să mă pun la joc cu fetița nașicei. Astfel era o bucată de vreme, când în urmă trebuia și eu să plec prin alte țări. Într'o ții, sînt acum vre-o 5 ani, un fantastic și-a permis luxul de a o omori în „Luminatorul“. De atunci și până astăzi eram nemăgăiat de pierdere tovarășie mele. Acum în urmă însă spre marea mea surprindere o găsiu re-finviată și mare. Cred că amicul meu, A. Vlahuță nu se va supăra dacă în lipsă de inspirațiune poetică recurg la cel mai nou product al spiritului seu, ca cu atît mai lesne să pot caracteriza această surprindere.

Cum curge vremea și ne ngroapă! La veđi ce mare te făcuși: Mai ieri erai numai de-o schioapă, Când te perdeam printre păpuși;

Par'că te ved, cum înainte Ne eși la toți și-n gît ne sai; Mama îți tot țice: fii cu mînte . . . Tu par'că altă grije n'ai!

Firesc ađi ești domnișoară . . . Nu ne vorbim ca mai înainte . . . Privirea ta mă înfoară, De serioasă și cu mînte.

Robinson.

Rusia e creat prin vrea oțiva oameni mincinoși și interesați.

La întrebarea, că ce avem de făcut, răspunsul e foarte lesne de dat: *Russiam esse restringendam!* (Iaritate.) Nu-i vorba, aceasta astăzi e cam greu, dar nu e cu neputință; mâne probabil va fi cu neputință. Recomand interpelațiunea mea.

Președintele: Interpelațiunea va fi comunicată întregului minister.

Ședința se ridică.

Cronică.

Numire. Ministrul de culte și instrucțiune publică a numit pe diurnistul Vilhelm Metz de scriitor ordinar la direcțiunea supremă a districtului școlar reg. din Sibiu.

Camera advocațională din Arad aduce la cunoștință publică, că fostul avocat din Arad, Ioan Hendl, a cărui ubicațiune nu se știe, s'a șters din lista acelei camere.

Noună lege pentru voluntari. În înțelesul unei legi nouă militare, după-cum cetim în „Katonai Lapok”, voluntarii pe un an chiar și dacă depun examenul la finea anului de serviciu ei vor fi numiți numai caedeți, pășind în locul acelor cari și-au împlinit anul de serviciu. Acei voluntari, care nu depun examenul, la finea anului, au să mai servească un an, ear' dacă nici după al doilea an nu fac examen de sub-officer, au să servească și al treilea an. Voluntarii de cavalerie pot servi anul numai în regimentul lor; pentru voluntarii trupelor tehnice, se vor deschide școlile numai în Viena și Budapesta. În anul de serviciu, voluntarilor nu le este permis a se ocupa cu studii publice, ei au să se dedice exclusiv serviciului militar. Aceste dispozițiuni, vor produce de sigur neliniște între cetățenii interesați.

Cercul electoral al Caransebeșului. După cum cetim în țiarele din capitală, alegătorii maghiari și germani din cercul electoral al Caransebeșului s'ar fi hotărât ca în locul generalului Traian Dodas să-l candideze pe antreprenorul băilor Herculane, Carol Tatar czy. — Istorie veche asupra căreia, precum le este bine cunoscut cetitorilor noștri, s'a pronunțat acum două luni oficiosul „Fremdenblatt” din Viena.

Pe lacul de patinat a avut loc aseară prima sărbătoare a patinatorilor. Locul a fost luminat de nenumărate lampe și făclii, publicul era în număr mare și veselia destul de animată.

Reuniunea pompierilor voluntari din Blaj. Într-o zi în sala hotelului „Naționale” din loc. Începutul la 8 oare seara. Contribuiri benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Teatrul de diletanți români în Galați. Țeranii români din Galați împreună cu alți sprigințori din giur au arangiat Duminică în 3/15 Ianuarie 1888, în sala birtului comunal de acolo, o reprezentațiune teatrală împreună cu joc, după următorul program: I. Arvinte și Pepelea, vodevil într'un act de Vasile Alexandri. Persoane: Arvinte, de 50 de ani, dl George Leancă; Pepelea, de 25 de ani, dl George Stiniguța; Mândica, ne-poata lui Arvinte, domnișoara Susana Buitan. II. Hărta Rezeșul, operetă comică într'un act de Vasile Alexandri. Persoane: Hărta Rezeșul, dl Ieronim Mardan; Bursufesuc, dl Nicolau Ludu; Luncean, primar, dl George Leancă; Tarșița Garofeasca, văduvă, d-șoara Elena Nicodinescu; Măriuna, tinără țărancă, d-na Victoria Aron; Un lacheu dl Ioan Stiniguța. III. Surugul, canțoneta comică într'un act de Vasile Alexandri. Persoane: Surugul dl Ieronim Mardan. Venitul în favorul bisericii din Galați. Oferte marinimoase se primesc.

Necrolog. Ni se trimite următorul anunț: Nicolau Pop Bota, avocat, în numele său și al celorlalți consăngeni și amici, aduce la cunoștință că iubitul său frate Ioan Pop Bota, fost ofițier reg.-ung. în retragere, astăzi la 1 oară p. m. a încetat din viață în etate de 69 ani. Rămășițele lui terestre se vor astruca Duminică la 2 oare p. m. în cimiterul greco-catolic din Maier. Fie-i țărna ușoară și memoria binecuvântată.

Iubileul episcopului Strossmayer. Episcopul din Diacovar, Strossmayer, își va serba, după-cum anunță o pastorală episcopală, iubileul de 50 de ani al preoției sale în mijlocul lunii lui Februarie. Pastorală roagă pe credincioșii bisericii rom.-catolice din diecesa Diacovarului, ca să se ferească de orice șgomet și demonstrațiuni.

Neonocire îngrozitoare. Corespondentul nostru din Borgo-Mijloceni ne trimite următoarele: În dimineața zilei de 27 Decembrie v. 1887, adică a treia zi de „Crăciun”, locuitorii comunei noastre au fost surprinși de o rară întâmplare, ce a produs în ei oare-care spaimă și curiozitate. Întâmplarea a fost aceea, că dimineața așa cam pe la 8 oare s'au aflat morți în așternut o familie întreagă, conștătoare din trei membri: părinți și un pruncuț în etate cam de 1 1/2 ani. Lucrul s'a întâmplat așa, că bieții oameni fiind țileri săraici, neavând lemne în de ajuns pentru a-și încălzi căsuța bine de câte-ori se recease în „gerul” acesta aspru, ear' vestimintele de pat fiind puține și slabe, seara când s'au culcat au astupat țeava cupotului (hornul) pe care ese fumul, (o datină foarte rea aceasta ce aduce urmări ca și cea de față), pentru a îm-

pedeca răcirea prea grabnică a chiliei lor, și s'au culcat liniștiți poate, de sigur fără a se gândi la primejdia ce îi aștepta. Din oare-care întâmplare însă li s'au aprins bărnele dintr'un părete al căsii, care fiind vechi și putrede, au ars închis cine scie de când, dar' în noaptea dinspre ziua amintită focul cel ascuns având extindere mai mare a produs mai mult fum și gazuri înecătoare, care străbătând prin lutul și spoala păreților în casă, și neavând vre-o deschidătură pe unde să ese, i'a omorât pe toți. Se vorbește, că focul s'ar fi furișat în părete prin vatră, după-cum sânt făcute aceste în casele țeranilor săteni, și că ei ar fi murit spre ziua de 26 Decembrie v., dar' aceasta nu o știe nimeni cu siguranță; destul că în dimineața zilei de 27 vecinii, vădând că ese din casă fum mult și des (gros) au alergat acolo, dar' numai după-ce au stricat ușa au putut intra în chilie, unde pe căseni i'au aflat morți, mama cu fiul în brațe în un capăt, ear' tata singur la celalalt capăt al patului învâliți în vestimintele de pat, fiecare în poziția cum a adormit. După-ce s'au deschis ferestrele și ușa, mai răindu-se din casă fumul și gazurile omoroase, privitorului i-se înfățișa un spectacol înfiorător, la care omul nu putea privi fără de a fi mișcat și îngrozit. Vestea despre cele întâmplare s'a lăpăt cu iuteala fulgerului, și vedea din toate părțile alergând oameni, atât din satul nostru cât și din alte state vecine la locul cu posna, de unde nu ducea cu sine altceva decât o groază ca suvenire. Astăzi morții despre care o vorba se vor înmormânta, după-ce ieri în 29 au fost visitați de dl Dr. Nicolau Hângănuț, medicul cercual, ca comisar medical anume exmis spre acel scop din partea autorităților administrative. Pe cei morți D-șeu să-i ierte! — Cei vii însă, dacă vor voi, din întâmplarea acelor pot învâți (care n'au știut până acum...) de ce au a se feri pentru a încungiura pericolul, pe care aceia n'au știut să-l încungiure. Borgo-Mijloceni, în 30 Decembrie v. 1887. Un sătean.

Cercetare senzațională. Cetim în „Pester Lloyd”: În ședința din 12 Ianuarie a comitetului comitatens s'a adus conculsul, de a se trimite vice-comitele, fișcalul suprem și solgăbirul în comuna Remete, ca să cerceteze afacerea preotului Nicolau Petrescu, care a ținut o vorbire contra Regelui Ungariei și alta contra statului ungar.

O nefericită întâmplare. În Vișeu-de-jos, în comitatul Maramureșului, s'au aflat într'o dimineață cinci oameni morți într'o odajie: bărbatul, nevasta și trei copii. Ei au fost înadușiți peste noapte de carbogen, de oare-ce ei au astupat hornul căsii, ca astfel căldura să steie închisă în chilie, dar' gazul, grămădindu-se prea mult și neavând deschisă cărarea sa obișnuită, a produs asphyxie, sau după-cum țice poporul: „trăsnire de horn”.

Matica Srbska. Avere „Maticiei” s'erbesci constă în prima linie dintr'un capital de 120,000 fl. Din taxele anuale ale membrilor ei se adună pe an 20—25,000 fl. Mai multe fundațiuni, aproape o jumătate de milion, stau în directă administrare a „Maticiei”; afară de acestea, „Matica” administrează și fundațiunea „Trandafil” în sumă de 300,000 fl. De curând s'a cerut în pensune vice-presidential „Maticiei”, un comerciant avut, lăsând averea sa de 80,000 fl. în administrarea „Maticiei”, făcând dispoziții ca după moartea sa toată averea să se treacă în fondul „Maticiei”.

Dunărea amenință cu exundare. Sloiuri de gheață se grămădesc și se infundă, punând zăguz apelor cari es umflăte din matcă și năvălesc peste țermuri. La Pojon toate întâriturile malurilor au fost zdrobite; la Szapp și Medve gheața s'a făcut munte în calea valurilor, apa creșce grozav și primejdia unei exundări e mare. Mai greu pericol e la Gran, aici deja s'au înecat câteva persoane și un vapor a fost zdrobit cu totul: cât e noaptea, autoritățile civile țin în veghiere poporul prin sunete de trimbițe și șgomot de tobe. Se telegrafează, că toate lucrările de regulare ale Dunării au fost nimicite.

Premiere. Cetim în „Cooperatorul român”, că domnul Petru Manciu, croitor român din Oravița a fost premiat de juriul expoziției din Craiova cu medalia de aur pentru manufacturile sale expuse. Numitul domn a fost și în Austro-Ungaria premiat de juriile mai multor expozițiuni.

Pregătirile de răboiu ale Rusiei. După scrirele ce vin din Polonia-rusească, în Wladava, guvernământul Siedler, au fost încuarterate zilele aceste patru regimente de dragoni. În Chelm, guvernământul Dubliner, au sosit mai multe mii de Kirgizi, soldați infanteriști mai slab armați. Pentru încuarterarea soldaților au fost dați afară proprietarii caselor din cisle lor proprii fără multe ceremonii.

Budgetul Rusiei pro 1888 cuprinde următoarele cifre: venit 851.767.628 ruble, alte venit extraordinare 33.724.895 ruble; spese 851.242.423 ruble, alte spese extraordinare 34.250.100 ruble.

Logodna princară. „Corespondance de l'Est” e informată în Atena, că logodna celei mai mari fete a regelui George, cu fiul principelui de Wales e deja pe deplin încheiată. Se așteaptă deci sosirea principelui englez, ca pețirea să se facă după toate formele oficiale. Mirele va veni însoțit de unchiul său, ducele de Ednburg.

Iubileul pontifical. După-cum e informat diarul „Pol. Korv”, numărul peregrinilor la Roma, cu ocaziunea iubileului Papei, a fost de 40 până la 50 de mii.

O sinucidere originală. Una dintre cele mai bune artiste din Roma, domnișoara

Bastia, s'a sinucis zilele aceste într'un mod de tot original: prin foame. S'a închis într'o pivniță, a aruncat cheia, și a stat acolo zile întregi, până-ce au ucis-o cele mai grozave chinuri pe lume, chinurile foamei. Ear' cauza sinuciderii e tot atât de originală, ca și sinuciderea. Ea juca pe „Aida” și dela o vreme n'a mai putut să farmece lumea prin figura ei, de oare-ce s'a îngrășat prea tare și astfel având o talie cu mult mai groasă decât se cuvine unei fete svelte, ea s'a sinucis de ne-caz și ciudă.

Moartea unui poet. Cunoscutul romancier spaniol, Fernandez Gonzales, a murit Sâmbătă, la 7 Ianuarie, în cea mai deplină miserie, în Madrid. Gonzales, ale cărui romane s'au tradus în toate limbile culte europene, a ajuns în timpul din urmă la atăta sărăcie, încât nu mai avea bani să-și procure medicamente și, neavând lemne de foc, el și-a încălzit odăia cu manuscrisele și tomurile de novele ale sale. Sierul poetului se va aședa de sigur în muzeul național; înmormântarea i-se va face pe spesele statului, într'un mod solemn. Luptătorii după moarte, totdeauna după moarte! Și până ce trăesc oamenii cei mari, luptând pentru deșteptarea și luminarea națiunii lor, națiunea îi lasă să se peară rupți de foame și vineți de ger în odăi întunecoase!

Viitorul tren expres al Orientalului, pe linia Paris—Viena—Constantinopol va face în viitor aceasta cale în 78 de oare, nu în 87 ca până acum. În 26 de oare va face drumul dela Paris la Viena, în 14 oare dela Viena la Belgrad spre Bruck, ear' în 38 de oare va călători pe linia Belgrad—Nisch—Sofia—Constantinopol. Intre Viena și Pesta, apoi între Țărigrad și Salonichi vor comunica zilnic trenuri postale cu o iuteală de 35 chlm. pe ceas. Un sătean.

Varietăți.

(Un Solomon chinez.) Chinezii din Shanghai nu se pot destul mira de înțelepciunea solomonică a unui judecător al lor. Într'una din zile, s'a înfățișat la judecătoria un bărbat, care era învinut de un vecin al său, că i'ar fi furat o masă. Acusatul neagă și, ca argument al nevinovăției sale, spune că dînsul e cu mult mai slab decât se poată duce în spate o masă. Judecătorul ascultă cu liniște toată povestea acusatului și în urmă se prefăce ca și-când ar compătimi pe bietul acusat. „Du-te acasă” țice el „și pentru-că te sciu lipit pământului, ia acel sac de coloz, sînt în el 10,000 de lei! primesc banii ca dar dela mine”. Acusatul face; ia greul sac pe umăr și pe aci își e drumul. Dar' abia făcă câteva sute de pași, când pandurii îl prinseră și-l infundară la răcoare. Judecătorul țice rițend: „Ei, frate! Un om care poate duce un sac atât de greu, poate fura o masă, de ce să nu poată fura un obiect așa ușor?”

(Introducere.) Costache Tarara scrie fratelui său, din Bulgaria, în timpul răboiului, și începe scrisoarea: „Îți scriu, mult iubite frate, cu sabia într'o mână și cu pistolul într'alta...”

(La un fotograf.) Păcală: Cât m'ar costa un portret de mărimea asta? Fotograful: țice lei cea dintăiu probă și câte doi celelalte. Păcală: Atunci să-mi-le faci numai pe celelalte.

Posta Redacțiuni. D-lui I. C. în A. Din cauza imbulzării de materii sîntem nevoiți a amâna publicarea rectificării. D-lui Dr. Pr. în C. Indată-ce vom dispune de spațiu. Corespondență, în Budătelec: Ne rugăm de înșirare simplă a faptelor. Nu o putem întrebuița.

Posta ultimă. Budapesta, 15 Ianuarie n. Antisemitul Csatar a fost ales în Bichș-Giula de deputat dietal în contra lui Gődöcs.

Viena, 15 Ianuarie n. Delegațiunile se vor întruni în luna lui Maiu, spre a delibera încă în decursul anului titlul bugetului.

Praga, 15 Ianuarie n. Kaulbars s'a exprimat față cu nisce jurnalisti împrieteniți: Rusia nu va ceda la nici o întâmplare și va susține toate pretențiunile ce le-a pus la 1886.

Bucuresei, 15 Ianuarie n. Rusia concentrează masse de trupe mari la granița română.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 16 Ianuarie n. Adunarea deputaților a început dezbaterea generală asupra bugetului. Hegedüs vorbește pro, Haránszky și Helfy contra.

Paris, 16 Ianuarie n. La vênătoarea ce a arangiat-o presidential, un gonaciul a luncat, și cădendu-i pușca a vulnerat în sold pe generalul Bruyere. Starea generalului e multumitoare.

Petersburg, 16 Ianuarie n. „Journal de St. Petersburg” țice, că programul ministrului de finance confirmă din nou încrederea loială, că pacea s'ar pute menține încă multă vreme.

Bibliografie. „Almanachul” României June. Acum cinci ani societatea academică „România Jună” a dat prin concursul celor mai distinsse puteri literare ale României un almanach, care a fost întimpinat din partea onoratului public român cu cea mai viună căldură. Almanachul acesta a realizat o veche dorință a societății noastre, care în momentul când s'a împlinit, ne-a umplut de o veselă mulțumire și ni-a deschis totodată calea spre a continua lucrarea începută. Ear' lucrarea s'a continuat. Și aci sîntem prea fericiți de a pute amuța onoratului public român, că societatea academică „România Jună” va eda estan un nou „Almanach”, distins cu Augustul Nume Carmen Sylva și înauvîti de ilustrii scriitori ai almanachului trecut și de alți bărbați eminenți, membri ai societății. Almanachul va cuprinde următoarele scrieri noue: Carmen Sylva „Scăpată de suferință”. (Novelă). Alexandri V. „Ovidiu”. (Act. cel. nou). Eminescu M. „De ce nu-mi vii”? — „Kamadeva”. (Poesii). Maiorescu T. „Din experiență”. Mocsonyi A. „Conștiința națională”. Naum A. „Donna Serafina”. (Poesie). Negruzi I. „Epistolă către Naum”. (Poesie). Neștescu I. „Cântecul dorobanțului”. — „Cântecul tunarului”. (Poesii). Olănescu D. C. „Fântâna Blandusiei”. — „Pastel japonez”. (Poesii). Pont M. „Visurile”. (Poesie). Popescu I. „Educațiune națională”. Sbierea I. „Solidaritatea intereselor”. Slavici I. „Bobocel”. (Novelă). Teclu N. „Despre elementele chimice”. Velovan St. „Intellectualitatea ca notă esențială a plăcerii estetice și morale”. Vulcan I. „Săracul”. (Poesie). Xenopol A. D. „Caracterul lui Ștefan cel Mare”. Zamfirescu D. „Liniștea”. (Poesie). „Frica”. (Novelă).

Nu vom stărui să accentuăm importanța acestui op; onoratul public român, care a știut să apreeție atât de just primul nostru almanach, va apreeți tot așa și pe cel nou.

Apelăm deci la spriginul onoratului public român, căci dela împlinirea ce o vom afla, depinde prosperarea „României June”.

Almanachul va apăre pe la mijlocul lunii lui Februarie st. n., având 17—18 coale de țipar, 8° mare. Prețul 2 fl., pentru România 5 lei n. Comisiunea pentru „Almanach”.

President: Aurelion C. Grigorovici. Secretar: Virgil Oniț. Venitul curat e destinat pentru înaintarea scopurilor societății. Ofertele marinimoase se vor cuita în deosebi.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni: — 18 Ianuarie st. n. a. c. imobilele Antoniei Baumann de către tribunalul reg. din Arad.

— 28 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Sebu de către judecătoria reg. din Aradul-nou (Uj-Arad).

— 23 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Molnár de către judecătoria reg. din Geogaiu.

— 23 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui George Klusch de către tribunalul reg. din Ibașfalău.

— 20 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Nicolae Anka, 21 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Vita Györin și în 25 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Paja Panncov, de către judecătoria reg. din Verșet.

— 30 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui dr. David Zentay de către judecătoria reg. din Vinga.

— 25 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Zaharie Száva de către tribunalul reg. din Brașov.

— 6 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Iosif Iakab de către tribunalul reg. din Brașov.

Concursuri: — Un post de scriitor la tribunalul reg. din Cluj, cu salariu anual de 500 fl. și 100 fl. bani de cartir. — A se adresa până în 2 Februarie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Péterffy Domokos, în Cluj.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Oradea-mare, cu salariu anual de 1500 fl. și 200 fl. bani de cartir. — A se adresa până în 18 Ianuarie st. n. a. c. la președintele tribunalului: Gyalokay Lajos, în Oradea-mare.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Murăș-Oșorheiu, cu salariu anual de 1500 fl. și 200 fl. bani de cartir. — A se adresa până în 31 Ianuarie st. n. a. c. la președintele tribunalului: reg. Szentmariay Dezső, în Murăș-Oșorheiu.

— Un post de controlor clasa a III-a la oficiul de contribuțiune din Reghinul-săsesc, cu salariu anual de 800 fl. și 100 fl. bani de cartir. — A se adresa până în 29 Ianuarie st. n. a. c. la direcțiunea financiară în Cluj.

— Un post de subjude reg. la judecătoria cercuală din Dej. — A se adresa până în 2 Februarie st. n. a. c. la președintele tribunalului Balas Máté, în Dej.

— Un post de practicant de drepturi la tribunalul reg. din Alba-Iulia, cu salariu anual de 360 fl. — A se adresa până în 27 Ianuarie st. n. a. c. la președintele tribunalului: Henter Gábor, în Alba-Iulia.

— Trei posturi de medici cercuali în comitatul Bistrița-Năsăud: 1. Cercul prim al Năsăudului cu salariu anual de 600 fl.; 2. Cercul al doilea al Sângheorghiuului-romănesc, cu salariu

anual de 720 fl. și în cercul al 3-lea al Bistriței cu salariu anual de 500 fl. — A se adresa până în 31 Ianuarie st. n. a. c. la vice-șpanul comitatului: Lányi, în Bistrița.

LOTERIE. Tragerea din 14 Ianuarie st. n. Budapesta: 81 12 54 86 11.

Buletin meteorologic. Sibiu, în 16 Ianuarie 1888.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Observată, Diferența din prețiază, Temperatura după Celsius. Rows for 6 oare and Dim. nesă.

Prețul cerealelor. Piața din Brașov, 15 Ianuarie. Grâul hectolitru fl. 5.90, grâu mestecat fl. 3.60, șecăra fl. 3.20, orș fl. 3.15, ovės fl. 1.60, cucuruzul fl. 8.50, mălaiul fl. 5.50, mazerea fl. 5.70, lintea fl. 7.50, fasolea fl. 3.70, crumpele fl. .80 carneade vii p. kilo 32 cr., carnea de porc 40 cr., carnea de berbec 24 cr.

Țergul de rimători în Steinbruch. În 18 Ianuarie n. s'a notat: unguresi bătrâni grei 46— cr. până 47— cr. unguresi grei, tineri — cr. până 49— cr., de mijloc 48— cr. până 49— cr., ușori 46— cr. până 48— cr., marfă țărănească, grea 46— cr. până 46 1/2 cr., de mijloc 45 1/2 cr. până 46— cr., ușoară 45— cr. până 45 1/2 cr., româncosi de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito s'erbesci grei 46 1/2 cr. până 47— cr., transito de mijloc 46— cr. până 47— cr., transito ușori 45— cr. până 46— cr., îngrășată cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul pieții din Sibiu. din 16 Ianuarie st. n. 1888.

Table with 2 columns: Hartie monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești. Values in Cump. and vënd.

Bursa de Budapesta. din 14 Ianuarie st. n. 1888.

Table with 2 columns: Rentă de aur ung., Impremut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, etc. Values in various currencies.

Bursa de Viena. din 14 Ianuarie st. n. 1888.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impremut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, etc. Values in various currencies.

Bursa de București. 12 Ianuarie — 4 oare p. m. Casa Ultim

Table with 2 columns: Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Oblig. de Stat. C. F. R. 6%, etc. Values in various currencies.

Redactor responsabil: Adrian Cașolțanu.

Provocare.

Domnii proprietari ai acțiunilor de sub Nrii 19, 20, 25, 26, 89, 90, 91, 92, 93, 117, 118, 144, 145, 157, 158, 162, 163, 209, 210, 211, 212, 264, 265, 266, 267, 270, 271, 273, 274, 277, 278, 318, 321, 330, 349, 350, 355, 356, 360, 366, 371 și 390, sunt provocați a-și solvi ratele restante în termen de 4 săptămâni dela ultima publicare a acestei provocări, împreună cu 16 cr. interese de întârziere de fiecare acțiune, la din contră se va purcede conform §-lui 9 din statute.

Reghin, 1/13 Ianuarie 1888.

Direcțiunea institutului de credit și de economii „Murășiana“.

[538] 1-3

Dintre firmele străine sunt reprezentate: BLÜTHNER, furnizor reg. sâs. de curte în Lipsca, (foarte renumit și întrece ori-ce landă). C. J. QUANDT, fabricant reg. de pianuri de curte în Berlin. (solid și foarte fin. Adjustarea perfectă). Fabrica APOLLO, Dresda, (fabricat biziut, foarte ieftin și adjustat încântător). Dintre fabricile din Viena sunt reprezentate: HOFMANN, mignon 450 fl., piano scurt 480 fl. v. a. (mare și plăcut la sunet). BERGER, piano scurt 360 fl., mignon negru 420 fl. v. a.

Pianuri alese

în negustoria de pianuri a lui HELDENBERG în Sibiiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni al unui piano să mai recere pre lungă a sei cânta pe el și alte cunoscințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre firmele din Viena sunt reprezentate: BÖSENDORFER, furnizor de curte, mignon, 7 octave 600 fl., piano de concert 800 fl. v. a. (Cel mai brilliant piano). SCHWEIGHOFER, fabricant de curte, mignon, 7 1/4 octave, 650 fl., piano 580 fl. v. a. (Fabricat nobil, cunoscut din vechime). PROKSCH, pianino 400 fl., piano scurt 480 fl., piano scurt patent 530 fl., mignon 500 fl., negru gravat 580 fl. (Piano de casă fin și plăcut). POKORNY, (Invențiat de a lui Bösendorfer) mignon 450 fl., piano scurt 440 fl. v. a.

Institut tipografic în Sibiiu.

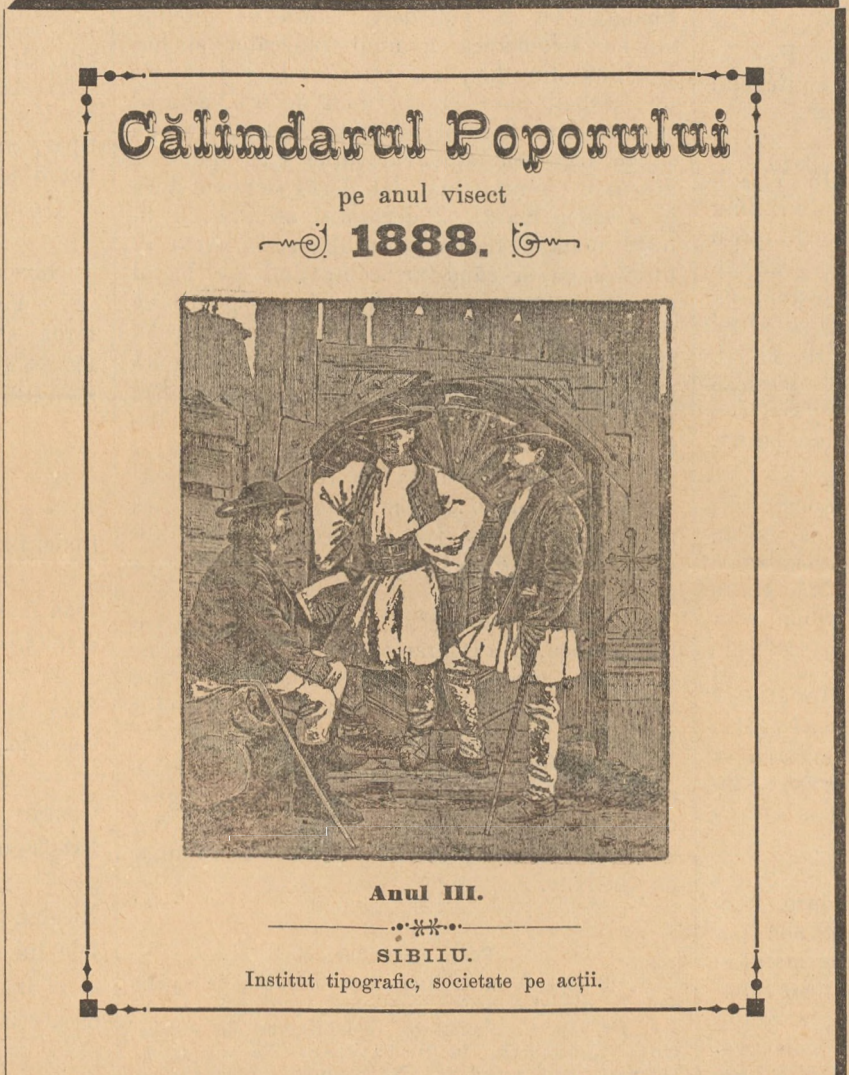
Biblioteca poporală a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou. Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 13. Blăstēm de mamă. Legendă poporală din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi. Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

- Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 21. Prietinel meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani. Nr. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 31. Nuscii-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. Nr. 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. Nr. 37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. Nr. 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. Nr. 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. Nr. 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani. Nr. 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani. Nr. 44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scala timbrilor. — Lucrarea pământului. — Bătaia lui Sânt-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poesii („Soarele mire“ de S. Bodnărescu; „Pribeagul“ de Andreiu Bărseanu; „Kamadeva“ de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hopsitar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul pălăit). — Tergurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. Vănzătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român de Sab. Pop. Barciannu, odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat de Dr. D. P. Barciannu. Partea I. Română-germână. 704 pagini. Prețul 2 fl. 50 cr. v. a. NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar. Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr. 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr. 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr. 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr. 5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr. 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr. 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr. 8. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr. 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr. 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr. 11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr. 12. Testimoniile de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistilele comunale sunt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886. Despre jurisdicțiuni, și articolul de lege XXIII. din anul 1886 Despre procedura disciplinară. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a. Nr. 38.506./VI. b. Ordonanțe ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a. Articolul de lege XXII. din anul 1886: Despre comune. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil poporal și alte de asemeni.